

Γραπτές προαγωγικές εξετάσεις περιόδου Μαΐου – Ιουνίου στην Νεοελληνική γλώσσα

Α/ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

copyright © 2005- 2006

1/ Να γράψετε την περίληψη του κειμένου που σας δόθηκε (100 λέξεις).
(Μ. 25)

2/ Ποια είναι η θέση – απόφαση του συγγραφέα; Να γράψετε δύο επιχειρήματα μέσα από το κείμενο με τα οποία την τεκμηριώνει.
(Μ. 9)

3/ Με ποιόν τρόπο αναπτύσσεται η τρίτη (3^η) παράγραφος του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.
(Μ. 6)

4/ Να βρείτε και να γράψετε τέσσερις (4) λέξεις – φράσεις μέσα από το κείμενο με την μεταφορική (συνυποδηλωτική) σημασία.
(Μ. 10)

Β Παραγωγή κειμένου: Στα πλαίσια της διοργάνωσης συζήτησης του συλλόγου γονέων του σχολείου σας, με θέμα τα προβλήματα στις σχέσεις των εφήβων με τους γονείς, σας ζητείται, ως εκπρόσωποι της μαθητικής κοινότητας, να ετοιμάσετε μια εστίαση 400 λέξεων για τα αίτια των προβλημάτων αυτών.
(Μ. 50)

ΚΕΙΜΕΝΟ:

Οι μεγαλύτεροι, υποστηρίζουν ότι οι νέοι δεν σέβονται κανένα και επιτρέπουν στον εαυτό τους ελευθερίες μιας πολύ πρώιμης και αποκρουστικής διαφθοράς. Αναρωτιούνται πως έφθασαν σε τέτοιο βαθμό αυθάδειας οι νέοι της εποχής μας, και γιατί η αγωγή δεν αναχαιτίζει τα ένστικτά τους.

Για τον εκτροχιασμό, όμως, της νέας γενιάς αιτία είναι κατά ένα μεγάλο ποσοστό η ηθική έκπτωση των μεγαλύτερων, αυτή ίσως είναι η οδυνηρή και αναμφισβήτητη αλήθεια. Τα παιδιά μας είναι τέτοια που είναι, γιατί εμείς είμαστε αυτοί που είμαστε. **Γέννημα και θρέμμα** μας, αποτελούν συνέχειά μας, εικόνα και ομοίωσή μας – έως την ώρα που θα σταθούν στα δικά τους πόδια και θα αποκτήσουν την αυθυπαρξία τους.

Η γενιά η δική μας περνάει βαθιά ηθική κρίση. Το ψεύδος, η υποκρισία και η διαφθορά την έχουν διαβρώσει. Η δική μας γενιά κηρύττει στους νέους την πίστη, την ευπρέπεια, την αρετή, όμως υπηρετεί το συμφέρον, την απάτη, το ψεύδος. Το παιδί όμως είναι πολύ πιο έξυπνο απ' ό,τι φανταζόμαστε. Στην αρχή υπακούει από σεβασμό και από θαυμασμό που μας έχει, μας βλέπει όχι όπως είμαστε, αλλά όπως εκείνο μας έχει σχηματίσει μέσα στην αγάπη και την προσδοκία του. Έπειτα σιγά – σιγά ή ξαφνικά ανακαλύπτει ότι αυτό που του δείχνουμε δεν είναι το πρόσωπο, αλλά το **προσωπείο** μας. Ότι την αρετή τη ζητούμε από τους άλλους, όχι από τον εαυτό μας· μνούνε την αλήθεια, αλλά νόμος μας είναι το ψεύδος.

Ο έφηβος έχει ανάγκη από πρότυπα, και πρότυπα του είμαστε εμείς, οι γονείς, οι δάσκαλοι, οι κυβερνήτες, οι λόγιοι που τους ακούει και τους διαβάζει. Όταν τα πρότυπά του γκρεμιστούν και διαλυθούν μέσα στην ανυποληψία, κάτι βαθύ και

μεγάλο μέσα του καταρρέει. Και επειδή πολύ λίγο γνωρίζει ακόμη τον άνθρωπο και λιγότερο ακόμη μπορεί να εξηγήσει τις αδυναμίες και τα λάθη του, ο κλονισμός που του δίνει η οδυνηρή διάψευση, η απογοήτευση, τον συντρίβει.

Στην ιδιαίτερα κρίσιμη ηλικία της εφηβείας που διαπλάθεται ο χαρακτήρας, η αρετή σώζεται με ανεπαρκή εργαλεία της εικόνας, ενώ οι αρετές καθοδηγούνται με αγάπη και γνώση από τους μεγαλύτερους. Ας το ομολογήσουμε δεν ωφελεί να παίζουμε μπροστά τους θέατρο, γιατί τίποτε δεν αποστρέφονται περισσότερο από την υποκρισία – την αλήθεια ζητούν από εμάς, για να την τιμήσουν.

Ε. Παπανούτσος (διασκευασμένο κείμενο – Πρακτική Φιλοσοφία)

